M.ÖZER CİRAVOGLU / SESLENİŞLER

m.özer ciravoğlu

SESLENİŞLER

cem yayınevi

SESLENİŞLER

TÜRK SANATÇILARI DİZİSİ

M. ÖZER CİRAVOĞLU

SESLENİŞLER

Şiirler

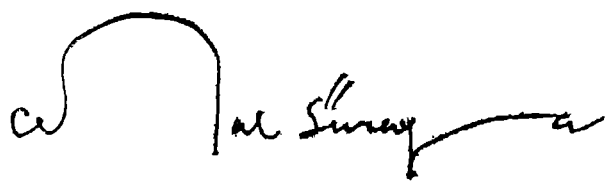
Kurucusu:
OĞUZ AKKAN
cem yayınevi

Nuruosmaniye Cad. Kardeşler Han 1/3 Cağaloğlu-İstanbul

Birinci basım Ocak/1990

Dizgi : Metin Matbaası
Baskı Gümüş Basımevi
İSTANBUL — 1990

M. Özer Ciravoğlu'nun şiirlerini sevdim. Düşünceyi değil de, özellikle genel hayat ortamını belirtmek istediği (istediği diyorum) anlarda çok başarılı.

Aralık, 1989

I.

SESLENİŞLER

YAŞAMAK USTALIĞI

Yaşamak ustalığı
Bir gül kokusu
Ha var ha yok
Eridi gönlümde sonsuz mavi gök

Tüm ruhsal renkleri denedim
Sonuç yok
Varolmak
Kimsenin gönlünü kırmamak

Duydum acıları
Yeşerir mi dersiniz
Bir bulut
Kımıltısız
Bir şarkı
Islatıyor gözpınarlarımı
Umut yok
Elveda aşk
Yaşamak ustalığında
Yaşama yok

YANILSAMA

Ölümsüz ülke mi vardı
Hayır yanıldınız
Kadınlar kaç oda
Sokaklar bensiz mi
Evlere giren kedi
Evler kaç oda
Bencileyin özlem ateşinde
Kaç ben
Sayısız mı desem
Ölüm kaç kez kapıda
Evet yanıldınız

ACILAR İÇİNDE ÖLEBİLİRİM

Umarsız yazgıyla dolu
Kim kurtarabilir gerçeği
Aşkın karşılıksız dilini

Çıldırasıya yaşam dolu evrende
Yıldızlarla umutlar acır tenimde
Zulmün kökleri dalarken derinlere
Direncin alınyazısı bekler dağları

Gelecek güzel günlerin düşüyle
Ve büyük bir hasretle
Mutlu olmak varken
Acılar içinde ölebilirim

GÜNLERCE TRABZON

Kederli yemyeşil öpüşlerin yontulu ezgisi
Mavimsi tutsaklığı çağrıştırır ezgisi

Dalar hüzünler karmaşası uzunsokağa
Küskün arasokaklardan
İşlem görmüş tortulu odalardan
Kadınsı caddelerden
Aranış parklarından
Gezginci kıyılarından
Konuşkan berberlerden
Sövgü deposu kulüplerden
Tavla tıkırtılarıyle işleyen kahvehanelerden
İsli matbaalardan
Göçgün işevlerinden
Aldırışsız kalabalıklardan
Umutlar simgesi hastalardan
Kaçkın simitçilerden
Küçümen tapınaksı galerilerden
Yarı bilge kitabevlerinden
Kalır üstümüze sancılı kokusu

Boş odalardan bir kanarya oyalanmışlığı
sarkar
Sonra kapanır meyhanelerden zaman
öğütümüne
Acılarla silinir acılar
Kalır içten dostluklar

Kalır mutluluk gereksinimi kadar
Sevdalar üzre Trabzon

YAKARI

Nereye baksam
Nar dökülür belleğime
Ne kadar uzansam
Erişemem tanrı adlı gönlüme

Büyüyor yurdum çocuk misali
Avuçlarımda hiçliğin
Yanık ezgisi
Ne kadar yoksulsam
Erişemedim
Dağlar dervişi

Yol uzun
Gün uzun
Ömür doludizgin

UYUMSUZ

Şu loş sokakta
Yanıyor yanıyor içim
Kime uğradımsa
Anlıyor anlıyorum bir hiçim
Duysa bilici kuş
Çile tapınağını
Yazıyor yazıyorum
Uymuyor kimseye sevişim

ALDATICI IŞIĞIN SERÜVENİ

Yaşadığımız gibi midir hayat
Daha da ötesi
Zulmetmiyor mu
Ölüm denilen bu sonsuz saat

Neden bu kadar korkunç
Gizlenmeye ne gerek var
Neden ayaklanıyor içimde
Her zaman utanç

Oyundu gerçeğin kahkahası
Yanıklarımda duyduğum büyüleyici sevda
Ne zamana sığdı
Ne oyuncağa

Yolculadı beni
Bütün hızlar ötesine
Kaldı yalnızlığı bölen hıçkırık dizelerimde

Gönül ister ki
Bir anne büyütsün
Düşler gülünü

SUS ARTIK

Demin şurda kanepede
Oturmuş konuşuyorduk
Hayatın anlamı üzerine

Ani bir telefon çaldı
Sus artık

Ah fırıldakçı amca
Palyaço görünümlü adam
Kaç yerinden yaralı bu ruh
Sus artık
O bendim anlaşılan

Bu gecε telefon çalmadı
Hiç bir gεce dostlar kαpımı
Yaktılar kökleri olmayan ormanı
Sus artık
O bendim anlaşılan

O GECE

O gece yağan yağmurda
Dargın bir delilik vardı
Kimseler yoktu uzunsokakta
İçimizi bilen tanrıdan başka

Kırbaçlanan eşkıyalar gibi
Gecenin yağmuruna direniyordum
Dağ başlarında açan çiçekler gibi
Uzaklarda bir yerlere gizleniyordum

O gece yağan yağmurda
Ayrılık şarkısı yoktu
Sadece hayatın acımasız değirmenine
İletiyordum kendimi

Hayır hayır
Yok olan öldüren hayat bu
Gün gelir dersiniz
Anlaşıldı anlaşıldı

SUNU

Yankılanır en güzel ses
Dağların doruklarında
Erir karları yaşamın
Ağaçlar çiçek açar mutluluktan
Peki ya siz

KİME NE

Bir sevda atıyla
Yaklaşırken sana
Çözüldü kemiklerin gülü
Artık kim kurtarabilir
İçimizde yanan özgürlüğü

Bir orman uğultusu yanar
Uzaklarda sensiz
Gözlerimde gözlerin
Hangi yurdu arar
Bir bilseniz

Bir kuşa avcıyım derken
Avladım kendimi
Yaşarken sensiz bu iklimi
Çevirin tüm silahlarınızı üstüme

Ayrılık şarkısından öldü deyin
Kime ne

UMUTSUZ SEVİDE GÜNIŞIĞI

Hangi çığlığı denesem
Yitiyor günışığı
Hıçkırık değil
Yüreğin çavlanı

Şarkılarla aranan sevgili
İçimize seslenen büyü
Olmazı değil
Hasreti gizleyen susuş

Koparılmış gülleri sayıkladı
Uykularında çocuklar

Elleri değil
Yüreği istiyorum
Gözlerde ışıyan öyküsü yaşamın

Kederi örgüleyen evrenin sesi
Hiç bir yerde değil

YUNUS'A SESLENİŞ

Diller dilleri
Eller elleri
Güller gülleri
Buldum ışıkta

Sular suları
Ateş dağları
Ben çağları
Buldum ışıkta

Ben aşkları
Göğe ağışları
Kanlı yaşları
Buldum ışıkta

Sevgileri yere yaydım
Deli olup göğe ağdım
Nice aşkları sağdım
Buldum seni ışıkta

BAKIŞIRKEN

Yansımalarını topladım özgürlüğün
Kuşları sonsuz masmavi bakışırken

Taşkınlıklarını topladım denizin
Köpükleri sonsuz bembeyaz bakışırken

Hasretlerini topladım insanın
Kavuşmaları sonsuz yemyeşil bakışırken

Kavgalarını topladım insanın
Ekmeğim sonsuz sapsarı bakışırken

Işığını topladım tüm bunların
Yüreğim sonsuz kan içinde bakışırken

ÖLÜM HABERİ

Acıların, hüznün ve sevincin beşiği
Yıldızlara
İpek denizle sarılı ölüm haberi

Uğuldadı yıllarca doğurgan gecede
Yüklendikçe mutsuz bir evi

Yazmakla anlatılmaz yatağını
Eşiyorum gerçeğin soluğunda
Çaresiz duygularla dağlı bir yolda
Ölümün kıvranan yankıları

KEREM İÇİN

Yaşamın sancılı yatağında
Ölmüş Kerem
İçimde alev alev bir sıkıntı
Yanmış Kerem

Suyun pırıltısı
Yeşerir durur
Döner durur ölüm
Ekmeğin şavkı vurur çocuklara

Çocuklar ölür mü
Ölümsüz çocuklar

Toprakla Kerem
Yanar durur
Yanarız kardeşler
Soylu ölümü
Anarak

Acır dalı annenin
Üşür çocuklar
Çiylerle kaplı
Bu ormanda

UZAK AŞK

Üşümüş aşklarla örülü
Uzaklıklarda kızgın
Yanan ellerimle
Karşısındayım aynaların

Solgun belirtileri var
Alevler içre kimsesiz
Işıkla uyanan
Geceyle örtünen yalımlarda

Gitti karanlıklara bin yıllık
Sarkacı çoktan eskimiştir
Ne zamanıdır ölümün
Irmaklara susamış çiçeklerde
Ne soğumuştur kimselerin duymadığı
Uzak aşkından yalnızlığın

ORMANDA

Evrende yıldızlar güler ve
İğnelerini batırır sonsuza dek
Kan akar insanlardan acımasızca
Ağlayan ve gülen insanlardan
Akar zincirler boyu hayat

Evren bir bilmezi taşır
Hiçliğin güzel tapınağında
Aşkların iğrenç dönüşümünden çıkar
Tarih dışı olgulardan dalar vahşi yollara
Acımasız insan selidir bu sonsuzun

Acımasız insan selidir bu sonsuz yabancı
Saydıklarımız
Sayıklar aynı özü
Derinlik kazanmadan

Geçer yollardan leşlerin en kızılı
Anla ki
Ölümün yaklaşan sesidir bu
Sonra kaybolur çiğliklerde tanrılar
Yeşerirsin bir ormandan
Belki de sadece kendin olarak

ODAM VE ÇAĞRIŞIM

Denizin yatağı yatağım
Gemiler geçer yılların birikiminden

Doğanın ışığıyla yıkanır masam
Aynadan yansır ya da
Gizlidir orda
Resimlerim ahşap bölmede
Geceye açılan pencereler
Güne de açılır
Daracık banyodan
Aşk ateşi gibi yansırım
Ve taşınır arzularım
Arınmış tenlere
Elbiseler
Gömlekler
Temiz ve öylecene asılı duvarda

Bu gece soğuktu
Hırkamı unutmuşum giymeğe
Üşüdüm biraz
Bereket paltom vardı üzerimde

AŞKLAR

Aşkların birleşmeyen uçları
Uçup gidiyor sonsuz tarihe
Yontulardan akıp gidiyor
Zamanın soluğunda

Aşkların birleşen uçları
Pırıl pırıl hasretle bekliyor
Geleceği güvenle kurmak için

Arzular yarımsa tamamla
Ey benim yeryüzü cehennemim
Arzular yarımsa tamamla
Ey benim ulu gökyüzüm

Gökyüzü ağlamasına benzer bir büyüme
Hasretle beklenen
Yeryüzünü cennete çeviren

GERÇEK NE

İnsanın insana uzaklığıdır gerçek
İnsanın insana yakınlığıdır gerçek

Gerçek yanlışı yutuyor
Özlem gerçeği

Bir gün gercek anlaşılacak
Aşklarda dostluklarda
Gizli kalan yönleriyle anlaşılacak gerçek

Tarihlerde de saklı gerçek
Yaşanır bir olgudur tarih
İskeletlerde seslerde özgürlükte
Gerçek doyasıya yaşamaktır

TUTKU

Tutku: Yağmur ülkesidir
Yeşerir alınlarda
Hayatla bezenir
Büyük dostluklarda

Tutku: Sıcaklıklar ülkesidir
Kavuşur en derin buluşmalarda
Terslikleri siler
En güzel aynalarda

Tutku: Uzaklıklar ülkesidir
Uzaklıkları en yakın kılar
Sarılır camlara
Sesleri bazen gözyaşı
Bazen hıçkırık
Bazen de acı bir gülümseme
İçten kahkahalardır
Tutku: Bir evrimdir
Yarını özleyenler anlar

KÜÇÜK BİR MEZAR BAŞLIĞI

Bu divanda bir ateş var
Kimine vahiy
Kimi Abdal, kimi geyik, kimi nar

Giydim kainat libasın
Bu can, bu ten'e dar

Bu divanda ilahi bir lokma var
Kimine göçedurur
Kimi Abdal, kimi geyik, kimi nar

Der ki Özer
Bu can benim değil
Emaneten yandı değil
Varmak menzilim ırak değil
Aşkla gelir, aşkla gider har'ım
Bu divanda kimi abdal, kimi geyik, kimi nar

II.

ARAYIŞLAR

İHANETİN NEDENİ NEYDİ ACABA

Canımdan çok sevdiğim
Yıllarca alışık olduğum odama
İlk kez yabancı gözle baktım
Anlaşılan ihanet etmiştim ona

Kitaplarımı yakmıştım
Parisli kız mektup yazmamıştı
Aşkın uğursuz gövdesi mi vardı
Yatakta
Bir ölüyle mi yatıyordum acaba

Yatağım
Bir kişiye fazla
İki kişiye az gelir

Masam ve ayna
Dargındılar bana

Hayır bu cinayeti ben işlemedim
Suç mu karasevda
Ağlamak
Ağlamak istiyorum doyasıya

DIŞARDA

Dışarda güneşin tülü
Değiyor sessizce ruhlarla örülü

Ben oradan oraya
Akıyorum sıkıntılı bir Trabzon diliyle
Bulunmaz biri
Arıyor mu beni
Güllerin çocuklara değdiği yeri

Sorsalar kimlerin gündüzleri
Bir gövde tamamlıyor kendini

Toplasalar yok saydınız bana beni
Yitik ezgili sesleri

DEĞİŞİM

Bir simit
Bir çay parası bulamadım
Sobalarında ısınmak için kahvelerin
Utandım günboyu
Oysa
Sanatın ısısıyla yazdım şiirlerimi
Soğuk kış gecelerinde

İşte hapis
İşte sorgu
İşte klinikler
Var git insanım benim
Var git başımdan
Yaşamak istemiyorum sizlerle
Değişin sırayla
ölümün acı soluğuyla
Değişin tüm benliklerinizle

HANGİ TANRI

Hangi iklimlerde gezinsem
Rüzgarın ipek yeli
Uslu dur Nora
Ölmek üzereyim şimdi

Bir uçtan bir uca geçtik denizleri
Yaşayan bir şey vardı
Henüz ağızlarda kilitli

Anla sevgilim
Güzel günleri duyuyorum

Bütün gövdeme başkaldırıp
Açsalar içsel derinliğimi
Duyumsa
Orda hangi tanrı gizli

ÖLÜ MÜ DENİR ONLARA

Bir T cetveli vardı odamda
Şimdi yok
Resimlerim anılar gençliğim
«Şimdi ölü mü denir onlara»

Bir sevgilim vardı
Yalvardığım
Tutunabilmek için dünyaya

Gözlerinin o günü hiç çıkmıyor aklımdan
Can yoldaşı olamaz mıydı bana
«Ölü mü denir şimdi ona»

Yaşanan hayat bu değil
Nerde aşkların gizlenen büyüsü

Sevgili işte ben tam berhava olmak üzere
Ölü mü denir şimdi bizlere

YANSIMA

Soylu bir düşünce aradım güne gebe
Aşkla örülsün diye

İçimizde yanan arzular
Hiç bir an gerçekleşmez kendiliğince

Bir ateşi taşıdım
Külleri ölümsüzler katında

Ne yırtıcı kuş
Ne sapık anahtar
Açmazlar içre buldum dilleri

Bakın
Ne yaman fırtına tohumları
gizli bedenimde

Yakamda bir kelebek
Su gibi bir yol
Ezgileri kanayan gövdemde

BİR GARİP YOLCULUK

Dayanılmaz işkenceydi avlu
Hızla akan aşklar geçidi
Mutluluk çiçekleri serpmek için halklara
Yarımay gökte yoktu

TÜKENİK

Yanı yöresi alev
Us değil
Çiçeklerce ev

Hayır mutluluk değil
Çağları yontuyor bir heykel

Su hiç değil
Döngüsü yasal
Oysa doyumsuz değil mi
Arzular

ALDIKAÇTI YOKUŞUNDAKİ AĞAÇ

Yıllardır seni yazmak istiyorum
Bağımsız özgür
Direnen varlığını

Ne deniz tanıyorsun
Ne gök
Ne tanrıya yönelik biri

Yıllardır seni yazmak istiyorum
Varlığıma bir kanıt gerek diye

BİRLİKTE

Kum ve un
Sessizce süzüyor geleceği
Hani bakışsız çiçekler
Her şey aynı sevi

Dokun ve gözle
Kanıyor yar eli
Günlerin mutsuz sesi
Birikiyor
Birlikte aynı hevesi

GÜN AÇTI

Gün açtı zamandışı
Mutluluk bu biliyorum
Oysa öğütecek yüreğimi
İnsan denilen makina

Eliyor hücremi kavga
Dayanmış dağlara
Çiçekleri koklamaya zaman yok
Emeğin usulsüz boynu
Hep bükük mü kalacak
Kayalarda

Gün açtı
Mutluluk
Kanayan damarlarda

HASRETLE BEKLENEN MUŞTU

Uçarı değil
Yontuyu açmada el

Savaşa değil
Barışa konuyor el

Su dediniz
Kucakladı yavaş sesle öpücüğü
Uyarı değil

Uygar dalları yakaladı el

YAR

Yurdum
Kanlı gömleğini
İçime sar
Ruhum
Kuş ol
Yarat beni
Bu evren bana dar
Daha umutsuz
Daha gezegen
Daha ışıksız bu hücre
Bir kız çıka gelse
Adı yar

BİR GÜN

İstanbul
İnsanlığın yıkıldığı kent
Diyor bir adam

Ah memleketim
Var mı dünya elde
Hangi kapı ki
Yıkılmıyor bu kentte

Yaşamak
Kölelik mi evrende

Hayır
Diren
Belki varolursun
Bir gün her yerde

İÇGEÇİRME

Alımlar taşıdı günışığını
Sessiz ve eylemsiz rüzgarı

Uçmayı denedi öbürü
Yoktu gönlünde son sofra örtüsü

Duvar içre kanayan gül
Yıktı tanrısal biçilmiş eli

Tutsaklığın ateşi gölgelendi
Denedi yine son çığlığı

Umutsuz kavimler yığmıştı
Yöresi gizli bir içgeçirme zamanı

TEK BAŞINA

Sensizliğin dilsiz tapınağında
Yaktım tüm örtülerini yaşamın
Çığlıklar yaşımda neredeydiniz
Anlatın

Artık kimseler yok
Sessizliğin büyüyen sesinden başka
Yitik bir giz saklı
Çocuk bakışlarımda

Şimdi anlamsız külden tapınağımda
Yatıyorum kutsal ölüler aşkına
Yalnızlıklar yaşımda neredeydiniz
Düşmüşken tek başına

Günlerin uzağında kuşlarla
Doyumsuz hazlara avcıyım
Durmaksızın kanayan acılarla
Hasretlerin en güzel tetiğindeyim

Çarkların kirlenen şehvetinde
Duyar mısınız hangi koğuştan bir ölü
seslense
Uhrevi bir yalnızlık çöker üstümüze
Yaşam kadar eski bir hücrede

Ne zaman bir kuş havalansa yaralı
tutkularla
Bırakır anlaşılmaz bir sevda izi
Günlerin yoksul aynasında

Ne zaman yankılansa özlemler denizinde
Sesiniz
Kederli dostluklar bırakır erişilmez
örgülerde
Güzelliğiniz

NEDİR ISITAN KAĞIDI

Sobada ateş parçacıkları
Gökte ay
Somsoğuk odamda
Nedir ısıtan kağıdı

Bahçede gülün dikenleri
Yitiyor gecede
Dargın gözbebekleri

Gözlerim sensiz ne mümkün
Belleğin dağılımında
Tanrım beni bensiz yolculadın
Şu ayrılık saatında

Scbada ateş parçacıkları
Gökte ay
Somsoğuk odamda
Nedir ısıtan kağıdı

MUTSUZ ÇAĞILTI

Sızıyor gövdeme
Ateşli bir kol
Bu aşk değil
Terketti beni evime

Hangi yolu izlesem
Mutlu bir çift yarattım
Kendi yitişimde

Sızıyor gözbebeklerime
En büyük korkum
Aşksız bir bahçede
Kuru bir dal ellerim

Demedim kendimi kendime
Mutsuzluk bir yazgı gibi
Ördü beni benliğime

ÖLÇÜ

Açık kapı
Ne çok uysal
Mutluluk mu dersiniz
Herkes herkese yabancı

Yok bilirkişi
Duyargasında doğanın
Tatlar vardı
Vardı üşüyen heveslerde
Yıkıntılar altında
Kurdunuz zamansız gökler saltanatı

Bir eleştiri değil bu
Düpedüz yasası evrenin
Kamaşan uygar görüngüde

YAZI

Yıllardır hiçliği yazdım
Boş odamda
Yalnız yaşanmıyor
Açlığın gölgesi düşüyor yatağıma

Yıllardır aşamadım
Mağara resmimi
Gezinseniz bulamazsınız
Beni

İçin için kan ağlıyor
Tanrım
Anlayın
Bir mabet gizli
Her insanda

SÖYLE BANA

Doyumsuz mavilik mi dediniz
Hangi uçurumu örtüyor
Sabırsız saldırıları açın
Kaç kimlik yaralandı yüreğimde

Uyum denizle örtüyor gözleri
Çıkarın kindar gömlekleri
Ah yaralı memleketim
Korkusuz sözcükler bekliyor beni

Kuşkusuz dağınık insanım
Arasam bulabilir miyim beni
Söyle bana
Yatağımda rahat uyuyabilir miyim

DEĞİRMEN

Yüce alan
Daraldı
Sığmadı evrene

Yararlı devrim
Daraldı
Sığmadı evrime

Derin bir doruk
Eledi karanlık geceyi
Aydınlık sığmadı yeryüzüne

Bu kapı değil aradığımız
Kesintisiz bir akıl gizli
Sonsuz değirmenimde

BUĞU

Nice yare
Eridi dağlarca
Bir kutsal kitabım kaldı
Anılar içre

Aradım
Bulamadım ben beni
Eşsiz kışımın acısı
Yaktı hiç bitmeyen
Sonsuz sözü

Nice aşklar
Hep bir odağı yoldu
Kavgalar
Hiç dinmeyen uğultu
Yarın
Sorularla tam bir
Buğu

GÜZEL

Yanımda hiç bir güzel
Açmıyor denizi
Ne demekse
Mutluluk dolu alnım

Şu gördüğünüz ayna
Bir yoldur
Ötesi için

Nerede o güzel
Beni burda öldüren
Ne demekse
O özgür bunaltı

Şu yaşadığınız
Acımasız yalnızlık
Hep benim için

ÇAĞIN OYUNU

Dorukta bir şair
Yaşadı ve yazdı çağını
Kimse durduramaz şimdi
Akan yüreğin acısını

Neden hep yargılar bizi
Canımdan çok sevdiğim yurdum

Bir karabatak havalandı
Ezgisi çoktan aştı sizi

Daha yanacak şu gençlik
Örsünde kızgın başların
Kovuyorum gitmiyor derinlik

ÖZER CİRAVOĞLU'NUN ŞİİRİ

Özer'in şiirinden nerde söz edilse, aklıma hep **'nedir ısıtan kağıdı'** dizesi gelir. Şiirin, 'söz'ün yüreği kazılan güzelliğinin, cansız bir yaratığa nasıl can verdiğini uzun uzun düşünürüm. 'Söz'ün şiire dönüşerek insan bilincine oyduğu nakış, insan yüreğini yaşam boyu ayaklandırır. Şair, içinde dört nala giden atlılarla bir uzun serüvene çıkar.

Özer; ömrünü hep şiir konuşmak, şiir söylemek, şiir yaşamak uğruna adadı. O kendi şiiriyle çoğalırken, Türk ve dünya şiirinin ustalarına da sonsuz sevgiler besledi. O şiirle yüreklendi. Özümlediği kültürünün temelinde, şiir duyarlığını bir harc olarak kullandı. Şiirine mesleği mimarinin yaşamın sonsuzluğuna getirdiği güzelliği taşıdı.

Özer'in şiiri anlık duygulanımların şiiridir. O üstünde döne döne çalıştığı şiirlerden çok yüreğinin kabına sığmaz duygularını, birer kıvılcım gibi çınlayan tınıları kağıtlara taşıdı. Gün oldu yaşadığı kentin rüzgâra tutulan mimarisi eziklik oluşturdu yüreğinde, oturdu şiirini yazdı. Bir dostunun çocuğu öldü, onu şiire döktü. Yapayalnız bir ağaç gördü, ona dostluk elini uzattı. Evindeki yalnızlığını harmanlamak geçti içinden, aşk şiirine gönül kabarttı.

Yaşadığı kentin sevdiği, sevmediği her şeyi, adımladığı sokaklarda rastladığı her **'an'** onun şiirine döküldü. Acıları, sevinçleri, yalnızlığı, umarsızlığı dize oldu. Şiirden, resimden, fotoğraftan, tiyatrodaki oyuncudan, bahçedeki menekşeden, dostluklardan, yaslandığı anılarından, gençliğinden, sığındığı kentinden şiir damıttı.

Ve kendini hiç gizlemeden, tüm yanlarıyla şiirine aktardı.

Onun şiiri, bir inceliğin, bir içtenliğin, insanın kendi kendisini sorgulamasının şiiridir diyebilirim.

Ahmet ÖZER
Trabzon, Şubat 1989

İÇİNDEKİLER

SESLENİŞLER

Yaşamak ustalığı	9
Yanılsama	10
Acılar içinde ölebilirim	11
Günlerce Trabzon	12
Yakarı	14
Uyumsuz	15
Aldatıcı ışığın serüveni	16
Sus artık	17
O gece	18
Sunu	19
Kime ne	20
Umutsuz sevide günışığı	21
Yunus'a sesleniş	22
Bakışırken	23
Ölüm haberi	24
Kerem için	25
Uzak aşk	26
Ormanda	27
Odam ve çağrışım	28
Aşklar	29
Gerçek ne	30
Tutku	31
Küçük bir mezar başlığı	32

II.

ARAYIŞLAR

İhanetin nedeni neydi acaba	35
Dışarda	36
Değişim	37
Hangi tanrı	38
Ölü mü denir onlara	39
Yansıma	40
Garip yolculuk	41
Tükenik	42
Aldıkaçtı yokuşundaki ağaç	43
Birlikte	44
Gün açtı	45
Hasretle beklenen muştu	46
Yar	47
Bir gün	48
İçgeçirme	49
Tek başına	50
Nedir ısıtan kağıdı	52
Mutsuz çağıltı	53
Ölçü	54
Yazı	55
Söyle bana	56
Değirmen	57
Buğu	58
Güzel	59
Çağın oyunu	60
Özer Ciravoğlu'nun Şiiri	61

M.Özer Ciravoğlu 1944'de Trabzon'da doğdu. İlk, orta ve liseyi Trabzon'da bitirdi. Yüksek öğrenimini İTÜ Mimarlık ve KTÜ Mimarlık fakültelerinde tamamladı. Askerlik dönüşü Trabzon Belediyesi'nde görev aldı.
"Noktürn" adlı ilk şiiri Trabzon'da Hizmet Gazetesi'nde (1965) yayımlandı. Daha sonra yazılarını yine aynı kentte sürdürdü. Resimler yapıp sergi açtı. "Kıyı" dergisinde sürekli şiirleri yayımlanmaktadır. *Seslenişler* şairin ilk kitabıdır.